

یادداشت

حیدر سلیمانی

کارشناس دآوری

اهمیت اجرای قوانین جدید دآوری

نحوه و کیفیت بالای اجرای قوانین در لیگ بیست‌وششم فوتبال اهمیت زیادی دارد، چراکه دانش داوران پیش از آغاز فصل، در دوره‌های هم‌افزایی به‌روز شده و از این نظر مشکلی وجود ندارد ولی حتی در جام جهانی نیز همه قوانین به‌درستی اجرا نشد. در این تورنمنت که بالاترین سطح مسابقات فوتبال در جهان محسوب می‌شود، قانون پرتاب اوت تنها در دو یا سه مورد به‌درستی اجرا شد؛ یکی از این موارد در بازی ایران و بلژیک بود که در مدت ۵ ثانیه انجام شد، اما در سایر بازی‌ها، پرتاب اوت اغلب بیش از ۱۵ ثانیه به طول انجامید.

همچنین قانونی وجود دارد که بر اساس آن دروازه‌بان باید ضربه خود را ظرف ۵ ثانیه بزند تا در غیر این صورت، کرنر اعلام شود؛ اما این قانون نیز عملاً اجرا نشد و تقریباً همه دروازه‌بانان بیش از ۱۰ ثانیه توپ را در اختیار داشتند. تنها نکته‌ای که با سخت‌گیری رعایت شد، قانون ۸ ثانیه بود که دروازه‌بانان به آن پایبند بودند. با این حال، مواردی از اجرای نادرست قوانین نیز دیده شد؛ از جمله در بازی آرژانتین و سوئیس، که تصمیم داور در دسر سباز شد. در آن صحنه، اگر داور به بازیکنی کارت زرد می‌داد و سپس متوجه اشتباه خود می‌شد، می‌توانست تصمیمش را اصلاح کند و کارت را پس بگیرد، نه اینکه بازیکن حریف را جریمه و اخراج کند؛ اتفاقی که برای بازیکن سوئیس رخ داد.

به نظر می‌رسد اجرای دقیق قانون پرتاب اوت زیر ۱۰ ثانیه، اگر به‌درستی اعمال شود، می‌تواند در فوتبال ایران از اتلاف وقت جلوگیری کرده و بازی‌ها را تماشاگر پسنندتر کند. بدون تردید، در مسابقات لیگ برتر همواره فشار زیادی بر داوران وارد می‌شود؛ به‌ویژه در فصلی که ۱۸ تیم که هر تیم تقریباً هر سه روز یک‌بار بازی می‌کند. این فشردگی تنها مختص تیم‌ها نیست و داوران نیز دچار خستگی می‌شوند. از سوی دیگر، برخورد سخت با داورانی که مرتکب اشتباه می‌شوند، ممکن است باعث کاهش تعداد داوران باکیفیت در لیگ شود و چالش‌های بیشتری را در حوزه دآوری ایجاد کند.

اگرچه VAR می‌تواند به‌عنوان بازوی کمکی داوران عمل کند، اما وابستگی بیش‌ازحد به آن در تشخیص خطاها، خود به چالشی جدید تبدیل شده است. داوران شاید از نظر آمادگی جسمانی مشکلی نداشته باشند، اما در بسیاری از موارد، به‌ویژه در صحنه‌های محوطه جریمه، از اظهار نظر قطعی خودداری می‌کنند و منتظر نظر داور VAR می‌مانند. در مقابل، در میدان و صحنه‌های افساسدیی که به کل منجر نمی‌شوند، به‌دلیل نبود VAR، اشتباهات پرتکراری رخ می‌دهد که نیازمند اصلاح و بازنگری جدی است.

سوژه

جای خالی داوران ایران در معادلات جدید آسیا

گروه ورزشی/ شکاف میان امکانات دآوری در فوتبال ایران و کشورهای حوزه خلیج فارس و لیگ‌های پیشرفته آسیایی، امروز دیگر یک اختلاف جزئی و پیش پا افتاده نیست؛ بلکه به یک فاصله ساختاری تبدیل شده است که پیامد مستقیم آن را می‌توان در کاهش حضور داوران ایرانی در رقابت‌های قاره‌ای مشاهده کرد. در حالی که لیگ‌های عربستان، قطر و امارات با سرمایه‌گذاری گسترده، استفاده کامل از سیستم کمک‌داور ویدیویی (VAR) و تجهیزات تصویربرداری پیشرفته به یک استاندارد ثابت رسیده‌اند، فوتبال ایران همچنان با چالش‌های زیرساختی و اجرای محدود این فناوری مواجه است.

این تفاوت، صرفاً به ابزار و تکنولوژی ختم نمی‌شود. در سطح آموزش و توسعه نیز کشورهای پیشرو آسیایی با بهره‌گیری از برنامه‌های منظم فیفا و کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC)، داوران خود را در معرض بدترین متدهای قضاوت و تحلیل قرار می‌دهند. حضور مستمر در سمینارهای بین‌المللی، استفاده از آنالیزهای ویدیویی دقیق و مسیریهای شفاف حرفه‌ای سازی، باعث شده است داوران این کشورها با استانداردهای روز فوتبال جهان همگام شوند. در مقابل، داوران ایرانی با محدودیت در دسترسی به این چرخه‌های آموزشی و نبود یک سیستم حرفه‌ای پایدار، کمتر فرصت به‌روزرسانی دانش و مهارت‌های خود را پیدا می‌کنند.

از سوی دیگر، حرفه‌ای‌سازی دآوری در کشورهای حوزه خلیج فارس به داوران این امکان را می‌دهد تا با تمرکز کامل بر قضاوت، کیفیت عملکرد خود را ارتقا دهند؛ موضوعی که در ایران به دلیل نیمه‌حرفه‌ای بودن ساختار دآوری، همچنان یک چالش جدی محسوب می‌شود. نبود پشتیبانی مالی کافی و دغدغه‌های شغلی، تمرکز داوران را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد و این مسأله در ارزیابی‌های بین‌المللی نیز بازتاب پیدا می‌کند. در چنین شرایطی، طبیعی است که AFC برای قضاوت در رقابت‌های مهم، به سراغ داورانی برود که تجربه عملی کار با فناوری‌های نوین، حضور مستمر در چرخه‌های آموزشی و فعالیت در لیگ‌های فاصله‌ای دارند. بنابراین، نیازبرین کاهش حضور داوران ایرانی در صحنه آسیایی، بیش از آنکه به توانایی‌های فردی مربوط باشد، نتیجه فاصله‌ای است که در زیرساخت، آموزش و حرفه‌ای‌سازی ایجاد شده است؛ فاصله‌ای که بدون اصلاحات جدی، همچنان پارچا خواهد ماند.

«ایران» چالش‌های اجرای قوانین جدید دآوری در لیگ برتر فوتبال را بررسی می‌کند

قضاوت مدرن بدون تکنولوژی!

سینا حسینی / دآوری در فوتبال ایران سال‌هاست از متن مسابقات پیشی گرفته است؛ اما نه به‌واسطه دقت و اقتدار، بلکه به‌دلیل انباشت حاشیه‌ها، اعتراض‌ها و بی‌اعتمادی تیم‌ها به برخی از داوران. سوت داوران در بسیاری از بازی‌ها، به‌جای آن که نقطه پایان اختلاف باشد، خود به آغاز موجی از جنجال تبدیل می‌شود؛ چرخه‌ای تکراری که هر هفته با شدتی بیشتر بازتولید می‌شود و نشانی از فروکش‌کردن ندارد.

در چنین اتمسفری، خبر اجرای قوانین جدید دآوری از سوی کمیته داوران فدراسیون فوتبال جهان-آنچه در بالاترین سطح فوتبال جهان به اجرا درآمده-بیش از آن‌که در لیگ برتر ایران امیدآفرین باشد، نگرانی قابل‌توجهی را به بدنه فوتبال تزریق کرده است. تصمیمی که اگرچه در ظاهر گامی به‌سوی همگامی با فوتبال روز دنیاست، اما در عمل پرسش‌های جدی درباره میزان آمادگی فوتبال ایران ایجاد می‌کند.

حسین عسگری، رئیس پیشین کمیته داوران فوتبال در گفت‌وگو با «ایران»:

دآوری بدون امکانات پیشرفته ممکن نیست

مهری رنجبر/ داوران ایرانی همزمان با آغاز رقابت‌های لیگ برتر فوتبال از ۲۳ مردادماه، بر اساس قوانین جدید فیفا سوت می‌زنند؛ قوانینی که در جام جهانی به اجرا درآمد و فیفا اجرای آن را در تمامی مسابقات کشورهای عضو الزامی کرده است. حسین عسگری، رئیس پیشین کمیته داوران فدراسیون فوتبال، در گفت‌وگو با «ایران» توضیح داد: «اجرای این قوانین چندان دشوار نیست و آنچه اهمیت دارد،

او با انتقاد از نحوه گزینش داوران شاغل در رقابت‌های لیگ برتر گفت: «یکی از اشکالات بزرگ دآوری فوتبال، انتخاب نسنجیده داوران است. دایرئمان دآوری، موضوع داوران VAR را جدی نگرفته، در حالی که آنها حداقل باید سابقه قضاوت در بازی‌های لیگ را داشته باشند. اما متأسفانه داوران بدون پیش‌قضاوت در لیگ فوتبال مردان انتخاب شده‌اند؛ در حالی که داوران VAR در جام جهانی، همگی داورانی باتجربه بودند

که در بالاترین سطح قضاوت کرده‌اند. با این شرایط، به‌تدریج و با شروع لیگ، مشکلات آشکار خواهد شد.»

رئیس پیشین کمیته داوران فدراسیون فوتبال با اشاره به وضعیت

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی

جسمانی و نظارتی